

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/211/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819206746
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8819206746.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobkyne: V. N., I.. XX. XX. XXXX, G. Z. Z. XX, XXX XX Z., proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO:36 862 169, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1668,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1630,99 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietá.

Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.11.2019 domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 1668,99 eur a trovy konania. V podanej žalobe uviedla, že dňa 23.03.2014 uzavrela s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a. s., zmluvu o spotrebiteľskom úvere, identifikačné číslo zmluvy: 261070792666041, ktorej integrálnou súčasťou bola aj zmluva o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty. Žalobkyňa požiadala o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dôvodu kúpy spotrebného tovaru (TV). Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty uzavrieť nechcela, avšak ako dlžník nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť znenie formulárovej zmluvy tak, ako ju navrhol právny predchodca žalovaného. Z textu a formulácie predtlačky vyplýva, že pokiaľ chcela získať spotrebný úver, musela podpísať aj predtlač listiny, ktorá sa týkala iného právneho úkonu, ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti - uzavretie revolvingového úveru a vydanie kreditnej karty. Na základe tejto zmluvy vydal právny predchodca žalovaného kreditnú kartu č. XXXX XXXX XXXX XXXX, z ktorej žalobkyňa čerpala finančné prostriedky spolu v sume 3610,01 eur a v splátkach uhradila právnemu predchodcovi žalobcu sumu 5279 eur. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu ide o vzťah spotrebiteľský, nakoľko právny predchodca žalovaného, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a. s. ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel zmluvu so žalobkyňou, fyzickou osobou - nepodnikateľom a preto má zato, že zmluva o revolvingovom úvere a o vydaní kreditnej karty nebola uzavretá platne. Tento právny úkon nebol

individuálne dojednaný, žalobkyňa nemala pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere možnosť odmietnuť jeho uzatvorenie, pretože návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere bol integrálnou súčasťou návrhu na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu spotrebného tovaru. Zmluva o revolvingovom úvere teda nebola uzavretá slobodne a vážne, keďže nemala absolútne zámer takúto zmluvu uzavrieť a z toho dôvodu, je zmluva podlá ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná. Taktiež, pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a vyslovene ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Nakoľko žalobkyni bolo vnútené poskytnutie revolvingového úveru, o ktorý nežiadala a nemala ani možnosť vylúčiť toto ustanovenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je toho názoru, že sa jedná o nekalú obchodnú praktiku zo strany právneho predchodcu žalovaného. Zmluvné ustanovenie, resp. zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu tovaru, spotrebiteľ uzatvára aj zmluvu o revolvingovom úvere (teda ak chce získať úver je takticky donútený podpísať aj zmluvu o revolvingu) je taktiež v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, nakoľko poskytnutie spotrebiteľského úveru je nepriamo viazané na poskytnutie revolvingového úveru bez možnosti spotrebiteľa toto odmietnuť, pretože predtlačené ustanovenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nie je možné z listiny vylúčiť. Pritom nie je podstatné či revolvingový úver bol alebo nebol poskytnutý, nakoľko jeho poskytnutie závisí vyslovene od právneho predchodcu žalovaného ako veriteľa. Nie je tiež podstatné či k čerpaniu revolvingu a následnému vzniku povinnosti revolvingový úver splácať dôjde, pretože až následným rozhodnutím právneho predchodcu žalovaného ako dodávateľa, či kreditnú kartu vydá, je spotrebiteľovi k dispozícii úver, o ktorý nežiadal a nemal záujem. Na základe uvedených skutočností zmluva o revolvingovom úvere a vydanie kreditnej karty bola uzavretá neplatne. Žalobkyňa poukázala na rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 11C sp/124/2017, Okresného súdu Humenné, sp. zn. 6Csp/I 22/2017, Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 7Csp/149/2017, Okresného súdu Poprad, sp. zn. 7Csp/I 4/2018 alebo aj Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 15C/111/2016). Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že v prípade ak by mal konajúci súd aj napriek ustálenej judikatúre za to, že medzi sporovými stranami bola platne uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o údaj RPMN, zmluva deklaruje RPMN vo výške 46,36%. Tento výpočet však nezohľadňuje sumu určenú na úhradu poisteného (čo je vyslovene uvedené v časti 1.1 zmluvy o revolvingovom úvere), logicky potom po zahrnutí tejto platby bude RPMN vyššia ako je deklarovaná v zmluve. Žalobkyňa poistenie nežiadala, toto jej bolo poskytnuté bez toho, aby mala oň záujem, pričom pri podpise zmluvy ani nemala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a poistenie odmietnuť, nakoľko toto bolo vyznačené v predtlačí zmluvy pripravenej právnym predchodcom žalovaného. Z tohto dôvodu mala byť suma platieb za poistné zahrnutá do výpočtu celkovej čiastky RPMN. Poistenie v tomto prípade nemožno považovať za doplnkovú službu pretože zo zmluvy nevyplýva, že žalobca mal možnosť toto poistenie vopred odmietnuť, resp. uzatvoriť zmluvu aj bez poistenia. Suma poisteného teda mala byť zarátaná do RPMN a keďže sa tak nestalo, RPMN uvedená v zmluve je nesprávna v neprospech spotrebiteľa a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov). Medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného nebola platne uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, resp. ak by aj uzavretá bola, musela by byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Nakoľko reálne čerpala od právneho predchodcu žalovaného finančné prostriedky v sume 3610,01 eur a tomuto celkovo uhradila splátkach sumu 5279 eur, vznikol jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na túto skutočnosť bol žalovaný listom zo dňa 19.11.2019 žalobkyňou upozornený a vyzvaný na zaplatenie sumy 1668,99 eur do 24.11.2019. Žalovaný túto sumu nevrátil.

2. Žalovaný k žalobe uviedol, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať žalovanému náhradu trov konania.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to predžalobnou výzvou žalobkyne z 19.11.2019, zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 23.3.2014, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, vyhlásením a poučením o ochrane osobných údajov z 23.3.2014, informáciou o RPMN a priemernej hodnote RPMN, vyhlásením o overení identifikácie zo dňa 23.03.2014, informáciou o definitívnej blokácii kreditnej karty zo dňa 07.12.2017, výpisom z kreditnej karty č. XXXX XXXX XXXX XXXX, potvrdeniami o zrealizovaní transakcie z 4.12.2017, výpismi z kreditnej karty č. XXXX

XXXX XXXX XXXX za september 2014 až november 2017, výpisom z Obchodného registra právneho predchodcu žalovaného, výpisom z Obchodného registra žalovaného, písomným podaním žalovaného z 17.3.2020 s prílohami, a to údajmi ku kreditnej karte, potvrdením o odfinancovaní finančných prostriedkov na úverovom prípade č. 42728135951100, potvrdením o prijatí splátok v úverovom prípade č. 42728135951100, výpisom z karty č. XXXX XXXX XXXX XXXX, zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 23.3.2014 a štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, vyhlásením a poučením o ochrane osobných údajov, informáciou o RPMN a priemernej hodnote RPMN, vyhlásením o overení identifikácie a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Z výpisu z obchodného registra žalovaného ako aj jeho právneho predchodcu je zrejmé, že spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciová spoločnosť, zapísaná v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, so sídlom na adrese 1 boulevard Haussmann 75009 Paris je v dôsledku cezhraničného zlúčenia právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., pôvodne so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 pôvodne zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, vložka č. 2435/B.

5. Dňa 23.03.2014 uzavrela žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č.261070792666041. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že jej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalobkyni vo výške 172,71 eur, ktorý mala žalobkyňa zaplatiť v 9 mesačných splátkach, pri výške mesačnej splátky 19,19 eur. Splatnosť 1.mesačnej splátky bola uvedená 15.04.2014 a konečná splatnosť úveru 15.12.2014. Výška úrokovej sadzby predstavovala 0,0 %, RPMN 0,0%.

6. Zmluvné strany taktiež uzatvorili zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty - časť 2., v rámci ktorej bola žalobkyni poskytnutá výška úverového rámca 5.000,- eur s aktuálnou výškou úverového rámca 600,00 eur, fixnou výškou úrokovej sadzby 28,68 %. Poplatok za poistenie bol uvedený vo výške 3,33%. Výška mesačnej splátky bola uvedená „min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur“.

7. Podľa bodu 3.1. časti 2. zmluvy bol dlžník oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií.

8. Z predžalobnej výzvy zo dňa 19.11.2019 vyplýva, že žalobkyňa vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1668,99 eur v lehote do 24.11.2019, a to z dôvodu neplatenosti zmluvy resp. pre bezúročnosť úveru.

9. Z informácie o definitívnej blokácii kreditnej karty z 7.12.2017 číslo spotrebiteľského úveru 42728135951100 vyplýva, že právny predchodca žalovaného oznámil žalobkyni, že na základe jej žiadosti jej bola kreditná karta Cetelem zrušená.

10. Z výpisu z kreditnej karty žalobkyne číslo karty XXXXXXXXXXXXXXXX, vyplýva jej platnosť do 07/2017, číslo úveru 42728135951100, čiastka k dispozícii 232,60 eur, aktuálny úverový rámec 1900 eur, celková dlžná suma 1667,4 eur, aktuálna úroková sadzba 1,98 %, výška mesačnej splátky 90 eur.

11. Z potvrdení o zrealizovaní transakcie zo dňa 04.12.2017 vyplýva skutočnosť o zúčtovaní sumy 500,- eur, sumy 500,- eur, sumy 500,- eur a sumy 210 eur na účet príjemcu M. XXXX XXXX XXXX XX XXXX.

12. Z výpisu z kreditnej karty za september 2014 až november 2017 vyplýva, že žalobkyňa za uvedené obdobie čerpala sumu 3610,01 eur a uhradila sumu 5241,- eur.

13. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42728135951100 vyplýva, že žalobkyňa čerpala výberom z bankomatu celkovú sumu 3610,01 eur.

14. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 17.03.2020 uviedol, že dňa 23.03.2014 bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb na základe časti Na základe časti 2. úverovej

zmluvy žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi revolvingový spotrebiteľský úver. Časť 2. Úverovej zmluvy bola žalobkyňou osobitne podpísaná, čo je uvedené v bode 23. Úverovej zmluvy. Táto časť 2. úverovej zmluvy bola osobitne oddelená od časti 1. úverovej zmluvy, pričom z obsahu úverovej zmluvy je zrejmé, že v prípade absencie podpisu časti 2. úverovej zmluvy by došlo len k uzatvoreniu 1. časti úverovej zmluvy, bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom bolo ovplyvnené poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa časti 1. úverovej zmluvy. Podľa žalovaného tvrdenie žalobkyne o tom, že „musela“ podpísať aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, je preto nepodstatná, nedôvodná; takáto argumentácia je v rozpore s listinným dôkazom - Úverovou zmluvou. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa v žalobe namieta aj nedostatok vôle uzatvoriť úverovú zmluvu. Žalobkyňa podľa žalovaného podpísala časť 2. úverovej zmluvy (pomenovanú ako Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb). Podľa žalovaného žalobkyňa z kreditnej karty opakovane čerpala peňažné prostriedky. Žalobkyňa podľa žalovaného svojim aktívnym konaním potvrdzovala svoju vôľu uzatvoriť úverovú zmluvu, správala sa ako zmluvná strana úverovej zmluvy a to opakovaným čerpaním z kreditnej karty, ako aj splácaním úveru). K čerpaniu z kreditnej karty žalobkyňu nikto nenútil, bolo na slobodnej a vážnej vôli žalobkyne, či bude z kreditnej karty čerpať alebo nie. Vôľa ako vnútorný psychický vzťah osoby k svojmu konaniu nespôsobuje sama osebe právne následky. Právne relevantnou sa stáva prostredníctvom jej vonkajšej manifestácie, objektivizáciou v prejave. Slobodná vôľa vyžaduje, aby subjektu bola daná možnosť voľne sa rozhodnúť, či bude alebo nebude konať a akým spôsobom. Vzhľadom na uvedené konanie žalobkyne nemôže obstať tvrdenie o nevedomosti žalobkyne či o vnútení úkonu - Úverovej zmluvy a pod. Okolnosť, že žalobkyňa po opakovanom čerpaní z kreditnej karty tvrdí, že nemala vôľu uzatvoriť Úverovú zmluvu, je nutné vyhodnotiť v súlade s existujúcimi listinnými dôkazmi a opakovaným konaním žalobkyne, ktorá časť 2. úverovej zmluvy osobitne podpísala, opakovane čerpala z kreditnej karty, bez toho, aby namietala akýkoľvek nedostatok vo svojej vôli alebo v prejave vôle uzavrieť úverovú zmluvu. Podľa žalovaného neobstojí argumentácia žalobkyne o nedostatku vôle uzatvoriť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, nakoľko tomuto tvrdeniu odporuje jej správanie počas takmer 3-ročného obdobia, kedy žalobkyňa opakovane čerpala z kreditnej karty a aj ju splácala. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.10.2019, č.k. 43Co/7/2019. Žalovaný predložil ako dôkazy potvrdenie žalovaného zo dňa 12.03.2020 o odfinancovaní peňažných prostriedkov vo výške 3.610,01 eur, ako aj potvrdenie žalovaného zo dňa 12.03.2020 o prijatých splátkach, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa titulom úhrad splátok uhradila žalovanému celkom sumu 5.241,- eur. Žalovaný predložil aj výber transakcií. K tvrdeniu žalobkyne o nesprávnom výpočte ročná percentuálna miera nákladov je v danom prípade vypočítaná správne a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. V ods 1. bode 1.1. úverovej zmluvy je uvedené, že ročná percentuálna miera nákladov predstavuje 46,36 %, sú uvedené aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN, úroková sadzba, celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru. V ods. 2, bode 2.1. Úverovej zmluvy je uvedené, že ZoRSÚ je uzatvorená na dobu neurčitú. V ods. 1. bode 1.1. Úverovej zmluvy je uvedené, že ročná percentuálna miera nákladov (aj „RPMN“) predstavuje 46,36 %, sú uvedené aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN, úroková sadzba, celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru. V ods. 2, bode 2.1. Úverovej zmluvy je uvedené, že ZoRSÚ je uzatvorená na dobu neurčitú. Je preto zrejmé, že úverová zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti. V dôsledku čerpania revolvingového spotrebiteľského úveru žalobkyni ako dlžníkovi vznikla povinnosť uhrádzať splátky úveru v súlade so zmluvne dohodnutými podmienkami. K tvrdeniu žalobkyne o namietanom poistení poukázal na skutočnosť, že podľa ust. § 2 písm. i) ZSÚ na účely tohto zákona sa ročnou percentuálnou mierou nákladov rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. To znamená, že ročná percentuálna miera nákladov je závislá na dvoch parametroch, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a celková výška spotrebiteľského úveru. Podľa žalovaného v ods. 1, bode 1.1 časti 2. Úverovej zmluvy uvedené, že „Pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia Revolvingového spotrebiteľského úveru. Dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením Revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím Revolvingového úveru.“ Poistné nebolo podmienkou získania revolvingového spotrebiteľského úveru žalobkyňou, z tohto dôvodu nie je možné poistenie (poistné) započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN - ročnej percentuálnej miery nákladov. Dôvody a dôkazy, uvádzané vo vyjadrení, preukazujú nedôvodnosť podanej žaloby, nakoľko Úverová zmluva je platným právnym úkonom so všetkými z toho vyplývajúcimi právami a povinnosťami pre obe zmluvné strany. V Úverovej zmluve sú uvedené všetky zákonné náležitosti.

15. Podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 42728135951100, predloženého žalovaným, žalobkyňa bolo zo strany žalovaného spolu poskytnutých 3610,01 eur, a to v období od 28.8.2014 do 30.3.2017. Uvedené je zrejme aj z predloženého prehľadu transakcií.

16. Zo žalovaným predloženého potvrdenia o prijatí splátok na úverovom prípade č. 42728135951100 vyplýva, že žalobkyňa k predmetnému úveru č. 42728135951100 uhradila splátky v celkovej sume 5241,- eur.

17. Na pojednávaní žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu uviedol, že žiada aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania. Žalobkyňa pravidelne z tejto zmluvy čerpala finančné prostriedky a to v priebehu troch rokov a to viacerými výbermi, takže musela vedieť, kto jej poskytol revolvingový úver a čerpaním dala najavo to, že tento úver čerpať chce. K argumentu žalobkyne, že údajne v čase podpisu nevedela alebo vraj musela podpísať revolvingový úver, žalovaný uviedol, že revolvingový úver nie je nevyhnutne spojený s poskytnutím základného úveru a žalobkyňa dala svoj podpis na to, že s týmto revolvingovým úverom súhlasí. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že sa nemôžu sa skutočnosti, ktoré závisia výlučne od vykonania dokazovania na strane žalobkyne preukazovať nejakými písomnými dokumentami alebo odkazom na nejaké vyjadrenia, v skutočnosti o nejakej vôľovej zložke alebo o vedomosti, nevedomosti nejakého právneho úkonu, resp. jeho platnosti musí žalobkyňa preukázať sama, toto nie je zastupiteľné nejakým všeobecným generickým odkazom, že vraj nevedela ale musí to vykladať alebo zdokladovať osobne. Žalobkyňa sa nezúčastnila pojednávania, toto podľa žalovaného nemôže ísť na úkor klienta. K neplatnosti zmluvy, pokiaľ nebude posúdená z dôvodu neplatnosti podľa bodu 1. pretože neboli splnené podmienky presného uvedenia RPMN v zmluve, z dôvodu, že poistenie, ktoré bolo poskytnuté žalovaný uviedol, že nemusí byť uvedené v RPMN, pretože je to služba, ktorú spotrebiteľ, v tomto prípade žalobkyňa môže odmietnuť a môže sa toto poistenie následne poskytnúť a nemusí sa uvádzať do RPMN.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverových zmlúv spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

24. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

25. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

28. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Ako vyplýva z § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

31. V zmysle § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

32. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

33. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania

neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

34. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalovaného ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný predchodcom žalovaného bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

35. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

36. Nepochybne zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

37. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného bola dňa 23.3.2014 uzatvorená zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, ktorou sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi revolvingový úver s výškou úverového rámca 5.000,00 eur a aktuálnou výškou úverového rámca 600,00 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky právnemu predchodcovi žalobcu vrátiť v mesačných splátkach, ktorých výška bola určená ako min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 28,68 % ročne, RPMN 46,36 %. Predmetná zmluva je svojím obsahom zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to vzhľadom na povahu strán zmluvy, kde žalobkyňa je spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačenými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu a právny predchodca žalovaného bol podnikateľom konajúcim v predmete svojej podnikateľskej činnosti.

38. Nakoľko súd vyhodnotil, že úverovú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou je potrebné posúdiť podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd skúmal, či uvedená zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

39. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalobkyňi poskytnutý úver, keď v zmluve je v časti 2 bod 1.1 uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,- eur a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 600,- eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť, aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené dva rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo bezo sporu platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V zmluve sa uvádza, že žalobkyňa sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o

spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákonne stanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 600,00 až do 5.000,00 eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne, aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky. Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. Súd je toho názoru, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Pokiaľ má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, ale navyše k tomu počítať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, keď navyše sú v zmluve uvedené v podstate dva údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložito. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného vzorca. Preto súd vyvodil, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať a aj preto súd konštatuje, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve chýba.

40. Ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch nezodpovedá ani ustanovenie o poplatku za poistenie, kde sa v bode 1. časť 2 zmluvy uvádza iba „Poplatok za poistenie: 3,33%“. Uvedené ustanovenie je neurčité nejednoznačné, nie je možné z neho vyvodiť ani z akej sumy sa počíta percentuálne vyjadrený poplatok za poistenie, teda nie je zrejmá výška poplatku a ani termín splatnosti uvedeného poplatku.

41. Poskytnutý revolvingový úver súd preto pre absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. g) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch posudzoval ako úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

42. Zároveň je ďalším dôvodom bezúročnosti predmetného úveru (§11 ods. 1 písm. d) aj skutočnosť, že poplatok za poistenie v danom prípade nebol súčasťou ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), preto bola v zmluve nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. Tvrdenie, že poplatok za poistenie nebol súčasťou RPMN nebolo ani spornou skutočnosťou, nakoľko toto žalovaný potvrdil vo svojom vyjadrení k žalobe. Zároveň však namietal, že tento poplatok nepatrí do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, preto nemal byť zarátaný ani do výpočtu RPMN.

43. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

44. Zmluvné dojednanie o poskytnutí uvedenej doplnkovej služby je súčasťou formulárovej zmluvy bez uvedenia, že žalobkyňa ako spotrebiteľ mohla poskytnutie uvedenej doplnkovej služby odmietnuť, preto súd vychádzal z predpokladu, že zmluvné dojednanie o uvedenej doplnkovej službe bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, a preto náklady ktoré spotrebiteľovi vznikli s týmto poistením, mali byť zahrnuté do celkových nákladov pre účely výpočtu RPMN. S poukazom na vyššie uvedené bolo preukázané, že pre daný typ úveru bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne a nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa má taktiež za následok, že sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok iba na vrátenie poskytnutého úveru.

45. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017 a napríklad na názor vyslovený v rozsudku

Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/1002/2015 zo dňa 28.9.2016. Zároveň súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/8/2018 z 27.9.2018, zo záverov ktorého je zrejmé, že „Pokiaľ právny zástupca žalobcu v odvolaní uviedol, že poistné bolo dobrovoľné, a teda bol dobrovoľný aj poplatok za poistenie, tieto skutočnosti z obsahu zmluvy nevyplývajú, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, lebo v mesačnej splátke úveru vo výške 65,76 eura podľa vyčíslenia v spise na č.l. 16, poistenie je súčasťou tejto splátky a je vo výške 3,13 eura, okrem iného istina vo výške 49,29 eura a úroky vo výške 13,34 eura.“ Údaj týkajúci sa RPMN obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorázové alebo pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite, ktoré je potrebné platiť, sa zarátavajú do údajov RPMN.“

46. Z obsahu samotnej zmluvy vyplýva, že v základných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Časť 2. bod 1) je uvádzaný medzi ostatnými náležitosťami aj poplatok za poistenie 3,33 %. Tento údaj je rovnako ako ostatné základné podmienky úveru predpripravený žalovaným, žalobkyňa do neho nijako nezasahovala a samotný formulár zmluvy jej takéto konanie ani neumožňoval, napríklad tým, že by pri údajoch o poplatku za poistenie bola pre žalobkyňu vyhradená možnosť odmietnuť poistenie. Z uvedených skutočností je preto nepochybné, že aby žalobkyňa získala spotrebiteľský úver ponúknutý žalovaným, za podmienok vyplývajúcich z návrhu zmluvy, ktorý na formulári predpripravil žalovaný, musela prijať aj poistenie splácania úveru. Získanie úveru za ponúkaných podmienok bolo teda podmienené tým, že žalobkyňa poistí svoju schopnosť splácať úver a zaviazala sa na platenie poistného. Poplatky za poistenie preto spadajú do celkových nákladov žalobkyne ako spotrebiteľa spojených s predmetným spotrebiteľským úverom mali byť preto zahrnuté do výpočtu RPMN úveru. Ak sa tak nestalo, čo ostatne ani žalovaný nespochybňuje, je údaj o RPMN úveru v predmetnej zmluve uvedený nesprávne v neprospech spotrebiteľa, a preto je úver, ktorý žalobkyňa na základe posudzovanej zmluvy čerpala bezúročný a bezpoplatkový (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/137/2018 z 16. 01. 2019).

47. V zmysle zmluvy zo dňa 23.3.2014 bol revolvingový úver žalobkyňi poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 28,68%.

48. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere v marci 2014 (nové obchody) so splatnosťou do 1 roka bola úroková sadzba 8,27% p.a., so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov bola úroková sadzba 10,21% p.a. a so splatnosťou nad 5 rokov bola úroková sadzba 12,92% p.a.. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého v zmluve v danom prípade aj pri najvyššej priemernej úrokovej miere prevyšuje túto mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami viac ako dvojnásobne.

49. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

50. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

51. V danom prípade teda ide v predmetných zmluvách o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

52. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej

povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013.

53. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).

54. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014.

55. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 221,98 % aj z najvyššej ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami (12,92%), takže o 121,98 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

56. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). V uvedenej časti tak vznikol žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za zaplatený úrok z úveru.

57. Súd sa pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

58. Pokiaľ by žalovaný namietol, že nemožno zohľadňovať len výšku úrokov, ale iba celkovú výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka súd uvádza, že predmetné ustanovenie nevyklučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevyklučuje s uplatnením korektívy dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti. (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018 a zároveň v obdobnej veci žalobcu rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9CoCsp/22/2020 z 22. 10. 2020).

59. Súd poukazuje na dôvodovú správu k nariadeniu vlády SR č. 141/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Touto novelou sa vykonáva § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ustanovením najvyššej prípustnej výšky odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom i Vláda SR predpokladala že samotné stanovenie tejto najvyššej prípustnej odplaty nevyklučuje uplatnenie korektívu dobrých mravov. Podľa textu dôvodov správy: „V súvislosti s RPMN je potrebné ešte uviesť, že v niektorých súdnych rozhodnutiach už odplata požadovaná na úrovni 23 % a viac je posudzovaná ako v rozpore s dobrými mravmi a teda v kontexte s vyššie načrtnutou tabuľkou RPMN celkové náklady by pri verifikácii dobrých mravov nemali prekročiť 30 - 35 %, pričom plnenie dosahujúce 40 - 50 % by bolo možné označiť pri splnení ďalších znakov za úžerné. V uvedenom kontexte bude vždy aplikovateľná aj skutková podstata úžery pri zachovaní správneho právneho posúdenia hrubého nepomeru protiplnenia a jej ostatných znakov - v danom kontexte bude, aby súdy pri zachovaní vzťahu subsidiarity § 39 Občianskeho zákonníka správne vyhodnotili aj aplikačný rozmer § 39a Občianskeho zákonníka, ktorý predstavuje iba jeden z dôvodov neplatnosti právneho úkonu. Uvedeným dlhodobo judikovaným pravidlám sa musí regulatívnym spôsobom prispôbiť aj trh požičiavania peňažných prostriedkov spotrebiteľom, keďže výhodnosť tohto prispôsobenia je práve v dosiahnutí právnej istoty v otázke platného dojednania spotrebiteľskej zmluvy.“

60. Súd poukazuje v súvislosti s neprimeraným úrokom z úveru aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27. 08. 2019 v obdobnej veci žalovaného: „Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Úroková sadzba uvedená v zmluve - 28,68 % ročne odporuje dobrým mravom, a preto je dojednanie o úrokovej sadzbe nutné považovať za absolútne neplatné (§ 3, § 39 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že veriteľ nemá nárok na úroky z úveru. Nariadenie vlády č. 238/2008 Z.z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Sadzba úrokov 28,68 % ročne nemá opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako úžernú a odporujúcu dobrým mravom.“

61. Vo vyššie citovanom prípade odvolací súd považoval za odporujúci dobrým mravom úrok vo výške 28,68% ročne, aký bol vo formulárovej zmluve uvedený aj v tomto prípade, a to pri zistení priemernej ročnej úrokovej miery úrokov poskytovaných bankami v období uzavretia zmluvy vo výške 14,56%.

62. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pri odplate má sa na mysli súbor všetkých poplatkov, nákladov a iných nárokov vrátane úroku z úveru, pričom uvedené neznamena, že už samotný úrok z úveru nie je možné vyhodnotiť ako rozporný s dobrými mravmi. Akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty (porovnaj § 9 ods. 14 zákona o spotrebiteľských úveroch v aktuálnom znení).

63. Pokiaľ by dodávateľ v rámci odplaty za úver požadoval aj ďalšie poplatky a náhradu rôznych nákladov, súd v prvom rade posúdi ich dôvodnosť (aj napríklad v súvislosti s tzv. teóriou skutočného plnenia v spotrebiteľských zmluvách, kedy je súd povinný skúmať, či zmluvná podmienka neobsahuje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa, pozri napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp.zn. 18Co/109/2011) a až následne by porovnal, či celková odplata nie je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

64. S námietkami dodávateľa týkajúcimi sa odplaty podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka sa vysporiadal Krajský súd v Prešove napríklad v rozsudku sp.zn. 3Co/83/2017 z 07. 11. 2017: „Odvolací súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že ročný úrok za poskytnutie úveru dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi.“

65. Prijaté znenie ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. bolo odôvodnené tým, že ide o upresnenie údajovej bázy ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri poskytovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Túto údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty lehoty splatnosti spôsob zabezpečenia objem poskytnutých úverov na finančnom trhu poskytujú hlásenia zverejňované štvrťročne Ministerstvom financií SR na základe hlásených subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Takýmto spôsobom bolo referenčné kritérium, podľa ktorého sa mohla posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, a to pri absencii akýchkoľvek pravidiel odplaty a jej stropu. To neznamená, že by súd aj v takom prípade nemal možnosť posudzovať aj takýto úverový vzťah, ktorý sa dotýka uvedených úrokov v zmysle § 39 Obč. zák. v spojení s § 3 Občianskeho zákonníka. V danej veci preto bolo možné na základe ustálenej judikatúry pristúpiť k posudzovaniu odplaty založenej na referenčnej báze odplaty požadovanej bankami u spotrebných úverov v obdobných prípadoch (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 2CoCsp/2/2020 z 20. 08. 2020).

66. Obdobne sa s otázkou rozporu úroku s dobrými mravmi vysporiadal Krajský súd v Prešove napríklad v týchto rozhodnutiach:

67. „Aplikáciu § 3 OZ nevyklučuje ani ust. § 53 ods. 6 OZ, kedy za obvyklé, primerané a neúžernícke úroky nie je možné vychádzať z údajov subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, ktoré úvery poskytujú za neprimerané odplaty a úroky rozporné s dobrými mravmi.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/48/2018 z 31. 01. 2019).

68. „Výška priemerných úrokových mier poskytovaných pre nové spotrebiteľské úvery predstavovala v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere výšku 12,54 %, teda prekročenie tejto úrokovkej miery poskytnutej navyše pri úvere so splatnosťou 6 rokov, o skoro 100 %, nemožno považovať za iné, než úžerné, a to najmä za situácie, keď jej poskytol pôžičku bez náležitého posúdenia jej bonity.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/41/2020 z 26. 11. 2020)

69. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. S neprimeranými úrokmi vo výške 17,70% ročne pri prípustnej celkovej výške odplaty podľa podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka sa vysporiadal vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Prešove vo veci sp.zn. 7CoCsp/54/2020 z 24. 06. 2021: „Osobitný význam úrokov ako jednej zo zložiek odplaty sa prejavuje v tom, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vyžadoval v ust. § 9 ods. 2 písm. i) uvádzať i úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Je preto potrebné bez akýchkoľvek pochybností pripustiť, aby táto zložka odplaty, teda úrok, podliehal súdnemu prieskumu so zameraním na zistenie, či je v súlade s dobrými mravmi alebo nie.“ ... „Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Dohodnutá úroková sadzba 17,70 % oproti priemernej úrokovkej miere bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2018 pri úveroch od 1 do 5 rokov vo výške 5,26 % ročne o viac ako trojnásobok prevyšuje tento priemer, čo rozhodne nemožno považovať za primerané a teda zodpovedajúce dobrým mravom. Záver o neplatnosti dojednaní o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi má preto oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka).“

70. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

71. Predmetom sporu je vnútený revolving. K tejto téme súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/78/2016 vo veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere. Revolvingový úver, ktorý sledoval žalobca uzavrieť, bol obsiahnutý vo formulárovej (typovej štandardnej a pod.) úverovej zmluve o poskytnutí iného úveru - na prefinancovanie spotrebného tovaru. V danom prípade žalobkyňa mala záujem o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere bezúčelovom. Ak ho chcela získať, musela podpísať zmluvu pripravenú na

vopred predtlačenenom formulári, ktorý popri časti 1, kde je upravená zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú mal spotrebiteľ záujem, obsahoval aj časť 2 upravujúcu zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Tento úkon nebol v danom okamihu vo sfére záujmu žalobkyne, pretože podpisom želanej zmluvy o úvere sa spotrebiteľ súčasne podpísal aj pod tú časť textu, ktorá sa týka aj dojednania revolvingového úveru, a teda zmluva o revolvingovom úvere mu bola nanútená. Takéto konanie možno kvalifikovať ako nekalú praktiku. Súd nemá dôvod na odklon od rozsudkov súdov, ktoré v obdobných prípadoch označili právny úkon za neperfektný a z hľadiska nedodržania písomnej formy vyžadovanej zákonom a absencie vôle zo strany spotrebiteľa za neplatný.

72. So záverom o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere v obdobnom prípade sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn. 14Co/49/2016 z 01. 02. 2017. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že úmyslom žalobkyne bolo získanie úveru. Inú vôľu žalobkyňa v čase uzatvorenia zmluvy (časť 1. zmluvného formulára - zmluva o spotrebiteľskom úvere) nemala, a teda nebolo jej cieľom uzatvoriť aj ďalšiu zmluvu, a to zmluvu o revolvingovom úvere (časť 2. zmluvného formulára). Z predloženej zmluvy je možné ustáliť, že účastníci zmluvného vzťahu uzatvorili individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej veriteľ ako dodávateľ poskytol spotrebiteľovi bezúčelový úver. Touto zmluvou v ďalšom žalovaný vopred vnútil žalobkyni aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu, a to zmluvu o revolvingovom úvere. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaný pred uzatvorením zmluvy upozornil žalobkyňu na skutočnosť, že predmetom zmluvy je aj poskytnutie revolvingového úveru, oboznámil ju s jeho podstatou a umožnil jej rozhodnúť sa, či takýto návrh akceptuje. Spotrebiteľke bol na podpis predložený formulár, ktorý v úvodnej časti obsahuje dojednania o úvere, za účelom získania ktorého sa spotrebiteľ rozhodol vstúpiť do zmluvného vzťahu s dodávateľom. Spolu s ním bol spotrebiteľke podsunutý aj ďalší právny úkon, a to zmluva o revolvingovom úvere. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd musí operovať znalosťami a vedomosťami priemerného spotrebiteľa. Existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci získanie úveru. V skutočnosti ide preto o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí. Skutočný cieľ je evidentne o vnútení ďalšieho produktu dodávateľa, a aby sa zdaniivo vyvolal pocit, že si to želá spotrebiteľ. Nekalá obchodná praktika je zakázaná a spotrebiteľa je pred ňou potrebné chrániť. Zmluva o revolvingovom úvere bola zo strany dodávateľa uzavretá za použitia nekalej obchodnej praktiky, čo je v rozpore so zákonom a zásadou dobrých mravov, preto je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

73. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov stranami sporu predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi (v danom prípade žalovanému) aj v spotrebiteľskej veci.

74. Keďže žalovanému v danom prípade na základe predmetnej úverovej zmluvy z 23.3.2014 nepatrí iný nárok prevyšujúci samotnú istinu úveru, keďže úver je minimálne bez úroku a poplatkov z dôvodov uvedených vyššie a zároveň je úrok v rozpore s dobrými mravmi, pričom sa súd stotožnil aj s tvrdením žalobkyne o neplatnosti celej vnútenej zmluvy o revolvingovom úvere (úvere), žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu súm, ktoré uhradila žalovanému nad rámec poskytnutej istiny úveru.

75. Nakoľko žalobkyňa v prospech žalovaného preukázateľne uhradila v predmetnom právnom vzťahu celkovo sumu 5241,- eur, čo vyplýva z predloženého potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov, pričom celkovo vyčerpala sumu 3610,01 eur, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 1630,99 eur. Súd preto vyhovel žalobe žalobkyne v uvedenej časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a žalovaného zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy. Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne zamietol, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by uhradila viac ako 5241,- eur.

76. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

77. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

78. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

79. Z pôvodne uplatnenej sumy 1668,99 eur, žalobkyňa dôvodne uplatňovala sumu 1630,99 eur spolu s príslušenstvom, vo zvyšku súd žalobu zamietol.

80. Úspech žalobkyne tak predstavoval 97,72% a neúspech 2,28%. Úspešnejšej žalobkyni tak po odrátaní neúspechu od jej úspechu vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95 % (97,72% - 2,28% = 95,44%), ktorý jej súd aj priznal.

81. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.